

částky 350 Kč. Bylo-li jeho odvolání odmítnuto odvolacím soudem jako nepřipustné, když tu jde o bagatelní věc, je rekurs k nejvyššímu soudu nepřipustný podle § 517 odst. 2 c. ř. s. (Sb. n. s. 9760).

Čís. 14975.

K § 1 ex. ř.

Mezitímní rozsudek může býtí exekucním titulem jen co do nákladů sporu jím přisouzených, nikoliv však pro právní poměr nebo právo jím určené.

(Rozh. ze dne 20. února 1936, R I 174/36.)

Mezitímním rozsudkem bylo uznáno právem, že žalobní nárok vymáhajícího věřitel na propočítání služební doby je důvodem po právu. K žádosti žalobcově (vymáhajícího věřitele) povolil první soud na základě tohoto rozsudku podle § 353 a násl. ex. ř. exekuci, by bylo na povinném čl. státu vynuceno propočítání služební doby vymáhajícího věřitele dle výnosu ministerstva železnic ze dne 14. listopadu 1921. Neprovedl-li by železniční erár propočítání služební doby vymáhajícího věřitele, jak exekucním titulem mu bylo nařízeno, měl vymáhající věřitel býtí oprávněn dle § 353 ex. ř. navrhnouti propočítání této služební doby soudním znalcem sám na náklad povinného státu. V tomto případě povinnému státu bylo uloženo zaplatiti náklady, které by vznikly provedením tohoto propočítání. Rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Mezitímním rozsudkem, o nějž se opírá návrh na povolení exekuce, bylo uznáno právem, že uvedený v něm žalobní nárok na propočítání služební doby stává po právu. Jde tudíž o určovací výrok ve smyslu druhého odstavce § 393 c. ř. s. Takový mezitímní rozsudek se sice pokládá podle § 393 odst. 3 první věta c. ř. s. za rozsudek konečný, ale jen vzhledem k opravným prostředkům, nelze jej však pokládati za samostatný rozsudek, pokud se týče exekuce, neboť v § 393 c. ř. s. není obsaženo podobné ustanovení v tomto směru, jako v § 392 c. ř. s. o rozsudku částečném. Mezitímní rozsudek, i když nabude formální právní moci, nemůže podle své povahy býtí exekucním titulem pro určený v něm právní poměr anebo právo již proto, poněvadž neobsahuje odsouzení odpůrce k nějakému plnění neb opomenutí ve smyslu § 7 odst. 1 ex. ř. Za exekuci bylo by lze žádati na jeho základě jen k vymáhání nákladů sporu, kdyby v něm byly přisouzeny. Ježto návrhu na povolení exekuce nelze vyhověti již pro nedostatek exekucního titulu, nebylo třeba zkoumati další otázku, zda by navržený způsob exekuce byl přípustný čili nic.